

โรคพิษสุนัขบ้า

โรคพิษสุนัขบ้า ชาวบ้านมักเรียกว่า “โรคกลัวน้ำ” หรือ “โรคหมาว้อ” เกิดจากเชื้อไวรัส เป็นได้กับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทุกชนิดไม่ว่าจะเป็น สุนัข แมว หนู ชะนี ลิง กระรอก ค้างคาว หนู แมมแท้วว ควาย แพร่ ซึ่งโรคนี้หากเกิดอาการแล้วจะเสียชีวิตทุกราย

การติดต่อ

สัตว์ที่ป่วยด้วยโรคพิษสุนัขบ้าจะแพร่เชื้อทางน้ำลาย คนหรือสัตว์จะติดเชื้อเมื่อถูกสัตว์ที่เป็นโรคกัด ข่วน หรือน้ำลายของสัตว์ที่เป็นโรคสัมผัสกับบาดแผล เยื่อตา จมูก ปาก

อาการในคน

จะแสดงอาการหลังรับเชื้อประมาณ 3 สัปดาห์ - 6 เดือน อาจนานถึง 1 ปี อาการเริ่มแรกคือ เมื่ออาหาร เข้าคอ มีไข้ อ่อนเพลีย คื่นรุนแรงบริเวณบาดแผล กระสับกระส่าย กลัวแสงกลัวลม ไม่ชอบเสียงดัง เพ้อเจ้อ กลืนลำบาก เบื่ออาหาร น้ำลายเหนียวระอุ เหงื่อออก หายใจไม่ออก เกร็ง อัมพาตและตายในที่สุด

อาการในสุนัข

ระยะฟักตัวของโรคจะอยู่ในช่วง 3 - 8 สัปดาห์ ไม่เกิน 6 เดือน โดยเมื่อสุนัขแสดงอาการแล้วจะตายภายใน 10 วัน อาการมี 3 ระยะคือ

ระยะแรก : มีนิสัยเปลี่ยนไปจากเดิม

ระยะตื่นเต้น : กระวนกระวาย ตื่นเต้น ทุรนทุติ ไม่อยู่นิ่ง ม่านตาขยายกว้าง

ระยะอัมพาต : คอตก สิ้นเสียงคล้ำห้อย น้ำลายไหล อ่อนแรง ทรงตัวไม่ได้ อัมพาตและตายในที่สุด

การป้องกัน

- ต้องนำสุนัขและแมวไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าทุกปี
- ให้อาหารสุนัขในสายจูงเมื่อออกนอกบ้าน ไม่ปล่อยไปเล่นผ่านในสาธารณะ
- กำหนัดหรือฉีดยาคุมเพื่อควบคุมจำนวนไม่ให้มากเกินไป
- ลดความเสี่ยงจากการถูกสุนัขกัดด้วยคากา 5 ย.
- “อย่าเหยย อย่าเหยียบ อย่าแยก อย่าหยิบ อย่ายุ่ง”
- เมื่อถูกสุนัขกัดต้องรีบล้างแผล ใส่ยา กักหมา (10 วัน) พาหมอ ฉีดวัคซีนต่อจนครบชุด

เพียงเท่านี้ก็สามารถควบคุมป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าได้แล้ว

“ร่วมมือกำจัดภัย ร่วมใจป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้าจะสูญพันธุ์ ให้เล่ากันเป็นตำนาน”

